

PRZESZŁOŚĆ - PRZYSZŁOŚĆ

INFORMATOR

NSZZ

SOLIDARNOŚĆ

W INSTYTUCIE UPRAWY NAWOŻENIA I GLEBOZNAWSTWA

PULAWY 11 listopada 1989.

NR 1 /29/

Rys. (wg fot.) K. Małagocki

Kazimierz Wierzyński

LISTOPAD 1918

To jest ostatnia jesień, niebezpieczna pora,
I ostatnie zarosze niewola przysłowie,
Zwołajcie nocne zjawy i wpuście upiora,
Niech pyta - i niech naród mu teraz odpowie.

Niech spojrzą sobie w oczy, dwa widma i wrogi,
I rozstrzygną, kto kogo na nowo powali;
Ta przeszłość kościotrupia, talizman złowrogi,
Czy tłum, co ciągnie z krzykiem i nie wie, co dalej.

Wybierać trzeba szybko, raz jeden - na wieki,
Jeśli wolność - to twardą, bez łez i załotów.
To nie, że miasto śpiewa i płaczą powieki,
Kto na wierzach ją wywłóczy - na wszystko jest gotów.

Sępią warokiem po kraju jałowym przeleci,
Po ruinach, po nędzy rozległej dokoła;
Musi zgarnąć i szyć tę wolność ze śmieci
I przepchnąć ją przed światem i stawić mu czoła.

/.../

Wstrzymajcie szumny pochód. Niech stanie na miejscu
I usta rozkrzywane w milczenie pozbiiera.
Jedno jest tylko hasło, milcząc je nieście:
Wierzy się lub nie wierzy, żyje lub umiera.

Droży Czytelnicy

Po blisko 8 latach wznowiamy wydawanie Informatora NSZZ "Solidarność" w IUNG "Przeszłość - Przyszłość". Ostatni, 27 numer trafił do rąk Czytelników 7 grudnia 1981 r. Następny, 28 numer, z datą 14.XII już się nie ukazał. Przygotowana do druku makietta tego numeru podzieliła los innych materiałów zgromadzonych przez Redakcję: została skonfiskowana w czasie rewizji i zapewne leży gdzieś w archiwach MSW. W nadziei, że makietta ta kiedyś się odnajdzie i brakujący numer uzupełni zbiory Czytelników, wznowioną edycję rozpoczynamy numerem 29.

Numeracja i nie zmieniona szata graficzna Informatora mają podkreślać ciągłość tradycji NSZZ "S" w IUNG od powstania we wrześniu 1980 r. poprzez stan wojenny po dzień dzisiejszy. Nie straciła więc na aktualności deklaracja edycji "przedwojennej" otwierająca pierwszy numer z 8 maja 1981 r.:

W Informatorze, obok wiadomości o działalności związkowej, będziemy zamieszczać materiały dotyczące szeroko pojętych problemów społecznych, kulturalnych i naukowych, ze szczególnym uwzględnieniem nauk rolniczych i rolnictwa. Zamierzamy również prowadzić rubrykę poświęconą przypominaniu ważniejszych wydarzeń z dawnej i najnowszej historii ojczyzny, także i tych które dotychczas były planowo wykreślane z pamięci Polaków.

Podpisując się pod tymi słowami, zapowiadamy jednak pewne zmiany w charakterze pisma. Zmienił się ustrój, zmieniły się gusty i zainteresowania Czytelników, wreszcie zmienił się skład Redakcji. Głód wiedzy historycznej z początku lat osiemdziesiątych został w znacznej mierze zaspokojony przez II obieg informacji, a ostatnio wiele nieznanych faktów z naszej historii najnowszej można znaleźć w publikacjach i obiegu i programach RTV. W tej sytuacji rezygnujemy z refleksji ogólnohistorycznej na rzecz informacji o działalności NSZZ "S" w podziemiu w latach 1981-1989.

Ostatecznie jednak o kształcie pisma zadecydują sami Czytelnicy, na współprace z którymi Redakcja bardzo liczy.

Wszelkie materiały do publikacji: artykuły, informacje, polemiki, propozycje, uwagi i refleksje prosimy kierować do biura NSZZ "S" w IUNG.

Redakcja

Podziękowanie

Wszystkim, którzy w trudnym okresie od 13.XII.1981 do wznowienia legalnej działalności NSZZ „Solidarność” prowadzili ofiarną pracę związkową w strukturach zakładowych i ponadzakładowych; tym także, którzy samym choćby wytrwałym członkostwem przyczynili się do przetrwania związku; wreszcie tym, którzy organizowali na nowo jego legalną działalność w Instytucie

składa

Komisja Zakładowa

NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” W IUNG W I POŁOWIE 1989 ROKU

Zmiany polityczne w kraju i wyraźne ożywienie się organizacji „solidarnościowych” w wielu środowiskach pracowniczych /na Lubelszczyźnie również/, późna wiosna i latem 1988 roku, skłoniły nas do podjęcia próby wznowienia legalnej /jawnej/ działalności naszego związku w IUNG-u. Wychodziliśmy z założenia, że „Solidarność”, tak liczna i silna w Instytucie przed 13 grudnia 1981 r., dysponująca sporym zastępem wyrobionych społecznie działaczy, w okresie dla dalszych losów kraju i polskiego świata pracy przełomowym, powinna znowu zmanifestować swoją własną solidarność z tymi wszystkimi ludźmi i środowiskami, które walczą o wolność, poprawę bytu i demokratyczne zmiany w Polsce.

Podjęte zadanie okazało się jednak trudniejsze, niż nam się początkowo wydawało, w każdym bądź razie dopiero pod koniec stycznia 1989 r. /w dniu 27.01/ powstał w Instytucie ośrodek organizacyjny stawiający sobie za cel pełne rozwinięcie działalności NSZZ „Solidarność” w naszym zakładzie pracy. Tworzący ten ośrodek 10-osobowy zespół pracowników IUNG nazwał się początkowo Grupą Roboczą d/s Organizacji i Programu NSZZ „Solidarność” w IUNG.

Skład Grupy Roboczej był następujący:

1. Aleksy Bornus
2. Stanisław Głazewski
3. Jan Grajper
4. Leszek Grynielwicz
5. Krystyna Kraszewska
6. Zbigniew Mazur
7. Julian Migdal
8. Tadeusz Skiba
9. Edward Ślusarczyk
10. Józef Wójcik

Do reprezentowania grupy na zewnątrz upoważniono A. Bornusa, T. Skibę i E. Ślusarczyka. Ten trzyosobowy zespół w kilka dni po pierwszym zebraniu Grupy powiadomił Dyrekcję Instytutu o swoim powstaniu i o najbliższych zamierzeniach.

Grupa robocza zajęła się z miejsca wszystkimi sprawami związanymi z „urządzeniem” Związku w Instytucie /lokal, tablica ogłoszeń, deklaracje członkowskie, spisy członków, wystąpienia pisemne do uczestników Okrągłego Stołu i Lecha Wałęsy, inne sprawy natury ogólnokrajowej/.

Liczba członków Związku szybko rosła i w maju br. „Solidarność” w IUNG liczyła już ponad 400 osób.

W dniu 18 kwietnia br. Grupa Robocza przekształciła się w Tymczasową Komisję Zakładową NSZZ „Solidarność”, rozszerzoną o 8 osób włączonych do jej składu. Były to następujące osoby:

1. Zbigniew Biały
2. Tadeusz Deputat
3. Kazimierz Kęsik
4. Tamara Kryszkowska
5. Iwona Olszowiec
6. Marek Ruskowski
7. Józef Spóz
8. Marian Szewczyk.

Na pierwszym zebraniu TKZ /18.04.br./ wybrano jej prezydium w składzie:

1. Aleksy Bornus - przewodniczący
2. Edward Ślusarczyk - wiceprzewodniczący
3. Jan Grajper - sekretarz
4. Leszek Grynielwicz - członek prezydium
5. Marian Szewczyk - członek prezydium.

Tymczasowa Komisja Zakładowa na jednym ze swoich pierwszych posiedzeń postanowiła możliwie szybko doprowadzić do walnego zebrania członków Związku i wyboru na nim władz statutowych. Zajął się więc przygotowaniem zebrania sprawozdawczo-wyborczego, którego termin wyznaczono na dzień 16.06.br. W tym celu przeprowadzono podział całej organizacji na grupy związkowe i na zebraniach grup dokonano wyborów przedstawicieli związkowych i delegatów na walne zebranie. Tymczasowa Komisja ułatwiała też oczywiście bieżące sprawy Związku. Między innymi odbyło się 28.04.br. robocze spotkanie z Dyrekcją Instytutu, na którym ustalono zasady współpracy „Solidarności” z kierownictwem IUNG i uzgodniono tryb załatwiania bieżących spraw, takich jak lokal dla Związku, udział przedstawicieli „Solidarności” w komisjach powołanych przez Dyrekcję itp. TKZ uczestniczyła też w akcji wyborczej do Sejmu i Senatu, jak również współdziałała z puławskim MKZ, do którego delegowano Mariana Szewczyka. TKZ zakończyła swoją „misję” w dniu, w którym odbyło się walne zebranie sprawozdawczo-wyborcze NSZZ „Solidarność” w Instytucie, tj. 16.06.89 r.

Aleksy Bornus

3.X 1989 r. po długich i ciężkich cierpieniach, opatrzona Św. Sakramentami, zmarła

†
s.p.

ALICJA SKIBA

pracownik Zakładu Mikrobiologii IUNG. Działaczka NSZZ Solidarność od początku istnienia Związku, aresztowana i skazana na karę więzienia po wprowadzeniu stanu wojennego. Ofiarą i otwartą dla ludzi, pracowała w zespole opieki nad niepełnosprawnymi „Bratek” przy parafii Wniebowzięcia NMP. Z żalem pożegnaliśmy ją dnia 6. X na cmentarzu parafialnym w Puławach.

Komisja Zakł. NSZZ
„Solidarność”

NASZ PREMIER

Rys. K. Matagocki

Działacz ruchu "Znak", poseł na Sejm PRL w latach 1961-1971, autor i sygnatariusz interpelacji poselskiej koła "Znak" wystosowanej w sprawie wydarzeń marcowych 1968 r.

W 1971 r., jako poseł, podjął nieudaną próbę powołania komisji sejmowej do zbadania wypadków grudniowych na Wybrzeżu.

W 1976 r. sygnatariusz protestu przeciwko zmianie Konstytucji.

W roku 1977 mąż zaufania głodujących w kościele św. Marcina w Warszawie, członków i sympatyków KOR.

W 1978 r. był jednym z sygnatariuszy deklaracji Towarzystwa Kursów Naukowych i członkiem rady programowej tego towarzystwa.

W sierpniu 1980 r. jako inicjator apelu intelektualistów solidaryzujących się ze strajkującymi robotnikami udał się do Stoczni Gdańskiej i został przewodniczącym komisji ekspertów międzyzakładowego komitetu strajkowego oraz negocjatorem porozumienia w sprawie pluralizmu związkowego.

Od 1980 r. doradca NSZZ "Solidarność". W roku 1981 został redaktorem naczelnym "Tygodnika Solidarność" i był nim do wprowadzenia stanu wojennego. Redaktor naczelnym "Tygodnika Solidarność" po jego reaktywowaniu w br.

13 grudnia 1981 r. internowany, przebywał w obozach internowania do 24 grudnia 1982 r.

Po zwolnieniu współpracował z Lechem Wałęsą, będąc od 1987 r. doradcą Krajowej Komisji Wykonawczej. W czasie strajków w 1988 r. przebywał ponownie na Wybrzeżu. Jest członkiem Komitetu Obywatelskiego przy przewodniczącym NSZZ "Solidarność".

Był jednym z inicjatorów "okrągłego stołu", a w czasie jego prac, jako przewodniczący zespołu ds. pluralizmu związkowego, był jednocześnie koordynatorem prac zespołów negocjacyjnych strony opozycyjnej.

Autor książek: "Rozdroża i wartości", "Powrót do najprostszych pytań", "Internowanie". Współautor pracy "Chrześcijaństwo wobec praw człowieka", współautor "Ludzi z lasów".

Członek Pen-Clubu, laureat m.in. nagrody im. Andrzeja Struga. Wdowiec, ma trzech dorosłych synów i czworo wnucząt.

/PAP/

NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” ZIEMIA PUŁAWSKA

W dniach 30.IX i 14.X.1989r. odbyło się II Walne Zebranie Delegatów Oddziału NSZZ "Solidarność" Ziemia Puławska.

W pierwszej turze zebrania /30.IX/ wytypowano kandydatów do Zarządu Oddziału, a w drugiej /14.X/ odbyły się wybory. Wybrano 22-osobowy Zarząd oraz przewodniczącego Zarządu; został nim Jacek Grudzień /ZA Puławy/.

Dnia 17.X 1989r. ukonstytuował się Zarząd Oddziału NSZZ "S" Ziemia Puławska w następującym składzie:

1. Jacek Grudzień, ZA	- przewodniczący
2. Jan Łodyga, r.ind.	- wiceprzewodniczący d/s organizacyjnych
3. Wincenty Niewiński, INS	- wiceprzewodniczący d/s interwencji
4. Leszek Gryniiewicz, IUNG	- wiceprzewodniczący d/s szkolenia
5. Józef Strzałkowski, ZA	- sekretarz
6. Krystyna Pawłowska, Szk. 11	- skarbnik
7. Waldemar Wróbel, INS	- członek Prezydium
8. Władysław Rozmus, LZP	- członek Prezydium
9. Jerzy Łączka, ZOZ	- członek Prezydium
10. Lech Milejski, Prozap	- członek Prezydium
11. Leszek Sulima, ZA	- członek Prezydium
12. Katarzyna Bronikowska, WOPR	- członek Zarządu
13. Marian Bieńko, Nadl.	- członek Zarządu
14. Janusz Sadurski, IUNG	- członek Zarządu
15. Jan Rak, ZKM	- członek Zarządu
16. Jan Jedziniak, ZOZ	- członek Zarządu
17. Marian Heleski, Biowet	- członek Zarządu
18. Jacek Zięba, PPBP	- członek Zarządu
19. Marian Mulawa, Transbud	- członek Zarządu
20. Czesław Kłosowski, PKS II	- członek Zarządu
21. Andrzej Owczarz, ZA	- członek Zarządu
22. Zenon Kozakiewicz, ZA	- członek Zarządu

Skład Komisji Rewizyjnej ZO NSZZ "S"

1. Bogusław Komsta	- WOPR
2. Halina Lasota	- Prefabet
3. Helena Niemczyk	- ZOZ
4. Aleksandra Pieczyrak	- ZA
5. Andrzej Starzak	- ZA
6. Zygmunt Surdacki	- Prefab.
7. Leszek Wilczyński	- Techpan

Puławy, dn. 26 X 1989.

UCHWAŁA nr 2

W związku z obecną sytuacją gospodarczą występującą w naszym kraju, niektóre zakłady pracy rozpoczęły zwalnianie pracowników. Zarząd oddziału NSZZ "Solidarność" Ziemia Puławska stanowczo sprzeciwia się tego rodzaju praktykom do chwili ukazania się nowej ustawy o zatrudnieniu. Domagamy się również natychmiastowego zajęcia stanowiska przez KKW NSZZ "Solidarność".

Zarząd Oddziału
NSZZ "Solidarność"
Ziemia Puławska

Do wiadomości:

1. Komisje Zakładowe Ziemia Puławska
2. TZR NSZZ "Solidarność" Środkowo-Wschodni
3. KKW NSZZ "Solidarność"

SPRAWY ZWIĄZKOWE

Z PRAC OKP JBR NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

ZASADY DZIAŁANIA I CELE

OGÓLNOPOLSKIEJ KOMISJI POROZUMIEWAWCZEJ
JEDNOSTEK BADAWCZO-ROZWOJOWYCH NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

1. OKP JBR jest pionem organizacyjnym działającym w ramach OKPN, stanowiącego sekcję branżową NSZZ „Solidarność”. OKP JBR bierze udział w pracach OKPN poprzez swych przedstawicieli: na zebraniach plenarnych, w Prezydium i komisjach OKPN, zgodnie z regulaminem OKPN.
2. OKP JBR zrzesza na zasadzie dobrowolności regionalne komisje porozumiewawcze NSZZ „S” JBR-ów lub inne terytorialne porozumienia Komisji Zakładowych NSZZ „S” JBR-ów.
3. Do podstawowych zadań OKP JBR należą:
 - podejmowanie działań na rzecz szczególnych problemów dotyczących JBR-ów w ramach zadań OKPN,
 - uzgadnianie wspólnych stanowisk i postulatów celem prezentowania problematyki na forum OKPN i wobec innych zainteresowanych podmiotów,
 - zapewnienie przepływu informacji o działaniach i inicjatywach podejmowanych w poszczególnych regionach i Komisjach Zakładowych,
 - wspieranie działań i inicjatyw Komisji Zakładowych,
 - opiniowanie projektów do aktów prawnych JBR.

/Z regulaminu OKP JBR uchwalonego na okres 1 roku przez
Zjazd plenarny dn.9.09.89/

KOMUNIKAT

Dnia 9 września 1989 r. odbył się w Instytucie Górnictwa Naftowego i Gazownictwa w Krakowie 1 Ogólnopolski Zjazd KZ NSZZ „Solidarność” Jednostek Badawczo-Rozwojowych, w którym uczestniczyło 58 delegatów, reprezentujących 13 Regionów. Organizatorami Zjazdu byli: Regionalna Komisja Porozumiewawcza JBR „Małopolska” i KZ NSZZ „S” przy IGIG.

Głównymi celami spotkania były: organizacja pionu JBR-ów /Instytuty resortowe, Ośrodki Badawczo-Rozwojowe i Centralne Laboratoria/ w ramach Ogólnopolskiej Komisji Porozumiewawczej Nauki NSZZ „S”, wybór Prezydium pionu i delegatów do Prezydium OKPN, a także ocena aktualnej sytuacji JBR-ów /finansowanie, organizacja, płace itp./.

W obradach wzięli udział poseł S. Sobieszczański, reprezentujący JBR-y w Sejmowych Komisjach Edukacji i Nauki oraz Przemysłu i Budownictwa.

Wybrano siedmiuosobowe Prezydium, w skład którego weszli:

Elżbieta Berkan	Mazowsze
Jerzy Dudek	Małopolska
Irena Duer	Środkowo-Wschodni
Krzysztof Gosiewski	Śląsko-Dąbrowski
Jerzy Pogorzelski	Mazowsze
Krzysztof Szymański	Mazowsze
Andrzej Porawski /przew./	Wielkopolska

W dyskusji omówiono wspólne problemy i wysunięto postulaty, a także przyjęto tekst uchwały końcowej Zjazdu. Treść uchwały oraz nazwiska delegatów do Prezydium OKPN opublikuje prezydium pionu, które zbierze się w Warszawie dnia 14 września 1989 roku.

U C H W A Ł A

Ogólnopolskiego Zjazdu Przedstawicieli Regionalnych
Komisji Porozumiewawczych JBR NSZZ „Solidarność”
Kraków, 9 września 1989

Przedstawiciele NSZZ „Solidarność” jednostek badawczo-rozwojowych, witając z uznaniem zapowiedź rzeczywistych przemian społeczno-gospodarczych Kraju i znając obecne realia i uwarunkowania, widzą konieczność szerszego i lepszego wykorzystania potencjału tych jednostek i wyników prac badawczo-rozwojowych. Zdajemy sobie sprawę, że dotychczasowa działalność w warunkach braku zainteresowania gospodarki lub dziedziny społecznych postępem naukowo-technicznym była nie zawsze efektywna. Konieczne są nowe uregulowania ekonomiczne, prawne i organizacyjne współpracy jednostek badawczo-rozwojowych z gospodarką i resortami odpowiedzialnymi za poszczególne dziedziny społeczno-gospodarcze.

W szczególności docelowo powinny powstać od strony gospodarki mechanizmy zapotrzebowania na postęp naukowo-techniczny, sprzyjające rozwojowi i weryfikacji jednostek badawczo-rozwojowych.

W obecnej sytuacji takich mechanizmów brak, a układy monopolistyczne w gospodarce i kosztowna formuła cen nie sprzyjają zapotrzebowaniu na postęp naukowo-techniczny. Brak zamówień z przemysłu i gwałtowne kurczenie się środków z funduszy centralnych wywołują dramatycznie złą sytuację jednostek i odpływ kadry.

Konieczne jest niezwłoczne podjęcie prac dla wywołania mechanizmów i uregulowań prawnych w trzech grupach zagadnień o różnym horyzoncie czasowym:

- doraźnego przeciwdziałania tendencjom samolikwidacyjnym jednostek wskutek odpływu kadry;
- stworzenia swobodnego kilkuletniego prowizorium dla jednostek badawczo-rozwojowych do czasu pełnego urynkowania gospodarki i powstania naturalnego zapotrzebowania na prace badawcze;
- docelowego usytuowania jednostek badawczo-rozwojowych w strukturze gospodarstwa społecznego kraju.

W zakresie działań doraźnych uważamy za konieczne:

- rewitalizację środków centralnych przydzielonych na lata 1989-1990;
- zwolnienie jednostek badawczo-rozwojowych od podatku dochodowego od wzrostu wynagrodzeń;
- zapewnienie doprowadzenia plac w jednostkach badawczo-rozwojowych do poziomu określonego w ustaleniach Okrągłego Stołu.

W zakresie ukształtowania prowizorium na okres przejściowy uważamy za konieczne:

- nowelizację w niezbędnym zakresie Ustawy o jednostkach badawczo-rozwojowych, zgodnie z ustaleniami Okrągłego Stołu, w sprawach dotyczących organów jednostek;
- nowelizację zasad kredytowania i ewentualnego zaliczkowania prac badawczo-rozwojowych;
- nowelizację uregulowań prawnych dotyczących zasad gospodarki finansowej jednostek badawczo-rozwojowych, uwzględniającą odrębność od przedsiębiorstw produkcyjnych specyfikę tych jednostek;
- nowelizację przepisów podatkowych pod kątem zwolnienia od podatków działalności naukowo-badawczej, zwłaszcza finansowanej ze środków centralnych, jak również od opłat celnych za importowaną aparaturę;

- utrzymanie centralnego finansowania zapleczu naukowo-badawczego z jednoczesnym wprowadzeniem odpowiednich mechanizmów rewolucyjnych oraz polepszeniem merytorycznej kontroli nad wydatkowaniem środków z funduszy centralnych - przy większym udziale czynika społecznego;
 - współdziałanie przedstawicieli środowiska jednostek badawczo-rozwojowych z ministrami - Kierownikiem UPNTiW, Finansów i Przemysłu w celu stworzenia mechanizmów stymulujących przeznaczanie przez podmioty gospodarcze środków na postęp naukowo-techniczny.
- W zakresie uregulowań docelowych uważamy za konieczne:

- udział przedstawicieli środowiska jednostek badawczo-rozwojowych w pracach nad ustawami regulującymi całość działalności naukowej;
 - podjęcie prac nad nową ustawą o jednostkach badawczo-rozwojowych;
 - podjęcie prac nad nowymi zasadami finansowania badań naukowych.
- Uważamy, że realizacja powyższych działań pozwoli na znalezienie przez zaplecze naukowo-badawcze gospodarki narodowej miejsca w zreformowanej gospodarce bez degradacji jego potencjału ludzkiego i materialnego.

Za Prezydium
OKP NSZZ "Solidarność" JBR
/-/ Andrzej Porawski
przewodniczący

POSTULATY ŚRODOWISKA JEDNOSTEK BADAWCZO-ROZWOJOWYCH SKIEROWANE DO RZĄDU PREMIERA MAZOWIECKIEGO NA RĘCE WICEPREMIERA PROF. JANA JANOWSKIEGO

Poniższe postulaty dotyczą jedynie działań, które według naszej opinii winny być podjęte w ciągu najbliższego miesiąca dla zapobieżenia samolikwidacji zaplecza naukowo-badawczego JBR.

W pełni popieramy Dezyderat Sejmowej Komisji Edukacji, Nauki i Postępu Technicznego, skierowany do Rządu w dniu 7 września br.

Uważamy za niezbędne następujące kroki doraźne:

1. Natychmiastowe zwolnienie JBR z jakichkolwiek opłat podatkowych i wpłat do budżetu Państwa w zakresie działalności naukowo-badawczej tych placówek.
2. Podjęcie natychmiastowej kontroli dokonywanych przez rząd premiera Rakowskiego i ekipy poprzedniej zwolnień jednostek gospodarczych od obligatoryjnych wpłat na CFRNiT i anulowanie tych decyzji.
3. Podjęcie działań legislacyjnych celem wprowadzenia kar za zwłokę w obligatoryjnych wpłatach j.g. na rzecz CFRNiT, przewyższających wyraźnie stopień inflacji.
4. Uruchomienie dotacji budżetowej na rzecz CFRNiT w wysokości umożliwiającej likwidację skutków procesów inflacyjnych, a przynajmniej w wysokości przewidzianej ustawą budżetową na rok 1989.
5. Wydanie przez Urząd wytycznych w sprawie rewolucyjacji wzajemnych wieloletnich zobowiązań umownych w sferze nauki i postępu technicznego pomiędzy JBR a jednostkami gospodarczymi. Jesteśmy świadomi, że w świetle regulacji Kodeksu Cywilnego takie "wytyczne" miałyby znaczenie czysto psychologiczne, ale ułatwiłyby one negocjacje z jednostkami gospodarczymi w sprawie rewolucyjacji umów.
6. Przywrócenie poprzednich korzystniejszych zasad odpisów dewizowych dla JBR za sprzedaż "know-how".

Za Prezydium
OKP NSZZ "Solidarność" JBR
Andrzej Porawski
przewodniczący

NOTATKA

ze spotkania
Ogólnopolskiej Komisji Porozumiewawczej Nauki
NSZZ Solidarność
z Ministrem, Kierownikiem Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń,
Wicepremierem Janem Janowskim

Dnia 25 września br. odbyło się spotkanie przedstawieli OKPN NSZZ Solidarność /R.Giębowski, A. Olszewski, A. Smirnow, J.K. Frąckowiak, A. Morawiecki, J. Srebrny/ z Premierem Janowskim. Na spotkaniu przedstawiono Premierowi następujące sprawy:

- Organizacja i cele pracy OKPN, która zainteresowana jest m.in. finansowaniem nauki oraz konsultacjami w fazie wstępnych decyzji dotyczących przyszłych ustaw, rozdziału środków i kroków organizacyjnych dotyczących sfery nauki.
- Załamanie się systemu finansowania wyższych uczelni, Polskiej Akademii Nauk i instytutów resortowych i wynikające stąd zagrożenia dla instytucji i zespołów naukowych.

Premier J. Janowski przedstawił swoje poglądy na rolę i działanie Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń oraz na sprawy ogólne dotyczące nauki polskiej:

- Urząd nie jest organem założycielskim placówek naukowych, nie odpowiada za nie, lecz za realizację celów badawczych.
- Środki finansowe dla placówek powinny pochodzić przede wszystkim od instytucji, którym placówki te są potrzebne. Zlecenia od przemysłu muszą być podstawą bytu placówek prowadzących badania stosowane i wdrożeniowe.
- Pewne gałęzie nauki i placówki prowadzące badania podstawowe powinny być finansowane w przeważającej części z budżetu państwa. Placówki Polskiej Akademii Nauk albo powinny być przypisane korporacji - i wtedy niech będą finansowane przez budżet, albo powinny szukać sponsorów swoich badań.
- Począwszy od nowej pięcioletki Urząd będzie kierował pieniądze na cele badań i wdrożeń, będzie wypracowywał generalne zasady systemowe kierowania nauką. Obecnie trzeba myśleć o kończeniu tematów, na które nie ma odbiorców. Należy ograniczyć liczbę tematów z kilkuset do kilkudziesięciu.
- Na rok 1990 przewiduje się utrzymanie dotychczasowego systemu finansowania przy znacznie ostrzejszych kryteriach odbioru wyników prac.
- Należy utrzymać niezależnie od budżetu Centralny Fundusz Rozwoju Nauki i Techniki, chociaż egzekwowanie wpłat jest trudniejsze i nie osiągnie się w roku 1990 poziomu finansowania nauki w wysokości 3% dochodu narodowego. Obecnie sumy do podziału są niezwykle małe.
- Przy Komitecie d/s Nauki i Postępu Technicznego powołano zespół pod kierunkiem prof. W. Findeisena. Celem pracy zespołu jest stworzenie zasad, na których oprą się w przyszłości ustawy. W skład zespołu wejdzie 8 osób, w tym przedstawiciele dwóch związków zawodowych. Premier zaprosił przedstawicieli OKPN do udziału w pracach zespołu.

Premier J. Janowski zaprosił przedstawicieli OKPN do utrzymywania stałych kontaktów z Urzędem. Jeden z członków Prezydium OKPN został zaproszony do udziału w naradzie Kierownictwa UPNTiW na temat finansowania nauki w najbliższych miesiącach.

Warszawa, dnia 25 września 1989 r.

Z PRAC ZESPOŁU POROZUMIEWAWCZEGO PŁACÓWEK NAUKOWO-BADAWCZYCH ROLNICTWA

Protokół

Stanowisko

z zebrania przedstawicieli członków NSZZ "S" placówek naukowo-badawczych Ministerstwa Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki Żywnościowej

W dniu 29 sierpnia 1989 roku w siedzibie IERiGŻ w Warszawie odbyło się zebranie delegatów naszego Związku z placówek naukowo-badawczych naszego resortu. Inspiratorem spotkania był Instytut Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa /Puławy/, a stronę organizacyjną zapewnił Instytut Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej /Warszawa/.

Celem zebrania była dyskusja nad potrzebą reaktywowania /z 1981 roku/ prac zespołu reprezentującego wszystkie rolnicze placówki naukowo-badawcze naszego resortu.

Na wstępie prof. A. Jelinowska /IUNG/ przekonywając argumentowała zasadność istnienia takiego zespołu. Wynika to z konieczności przeciwdziałania poważnym zagrożeniom dla funkcjonowania nauki. Szczególnie jest to ważne w dziedzinach badań nie mających oparcia w silnej gałęzi gospodarki.

Głównym zagrożeniem bezpośrednim jest niski poziom plac i w konsekwencji stałe odchodzenie z naszych placówek zdolnych, z inicjatywą ludzi. Ponadto rewaloryzacja środków na naukę nie rekompensuje skutków inflacji, a zatem nie można konserwować i odnawiać niezbędnej aparatury badawczej.

Nie mniej ważnym zagrożeniem jest dotychczasowy system organizacyjny nauki, która działa na potrzeby administracji, a nie bezpośrednio dla rolnictwa. Stąd konieczność zmian w tym zakresie, tak aby wyniki badań naukowych były stosowane w praktyce.

Niezwykle ważne jest, aby konieczna reorganizacja była podjęta przez same środowiska naukowe.

Następnie toczyła się dyskusja w dwóch kręgach tematycznych dotyczących spraw placowych i koniecznej reorganizacji nauki. W tych tematach wypowiedziało się jedenaście osób.

W sprawach finansowych, obok wypowiedzi dotyczących obecnej sytuacji placowej pracowników poszczególnych placówek, dyskutanci wypowiadali się o potrzebie stworzenia podstaw do podjęcia decyzji /przez upoważnione do tego gremia/ w sprawie możliwości pozyskiwania środków finansowych. Propozycją było kilka, z których dwie wydają się najbardziej proste do wprowadzenia: przeznaczenie dochodów z produkcji gospodarstw istniejących przy placówkach naukowo-badawczych, lub stworzenie funduszu na rzecz nauk rolniczych z nikłego nawet procentu od całości skupu produktów rolnych.

W sprawie reorganizacji nauki jako rzecz pierwszoplanową uznano konieczność przeprowadzenia analizy, która by odpowiadała na pytanie: co działo się z ponad 30-letnim wysiłkiem prowadzonych badań oraz jakie były bariery wykorzystania ich wyników? Analiza taka niezbędna jest do podjęcia prac reorganizacyjnych. Podnieszono także potrzebę zmian w systemie planowania i sprawozdawczości /rozliczenia tematów/.

W zebraniu uczestniczył przedstawiciel Regionu Mazowsze i sekretarz Komisji Porozumiewawczej Jednostek Badawczo-Rozwojowych R. Mazowsze kol. A. Budzyk, który poinformował o pracach tej Komisji. (...) Wybrano tymczasowo trzy osoby koordynujące pracę zespołu /prof. A. Jelinowska - IUNG Puławy, dr F.K. Bukowiecki - IMUZ Falenty, W. Sierański - IERiGŻ Warszawa/. Prowadzenia prac merytorycznych podjął się IUNG, a organizacyjnych IERiGŻ. Ustalono, że każda placówka będzie reprezentowana przez dwie osoby, a prace Zespołu, w komisjach roboczych.

Następne zebranie odbędzie się w pierwszej połowie października br.

Protokołowały:

Maria Diatłowska
Eliza Kurek

Zespołu Porozumiewawczego Komisji Zakładowych NSZZ Solidarność jednostek badawczo-rozwojowych resortu rolnictwa w sprawie zaplecza naukowego rolnictwa i gospodarki żywnościowej

Aktualna dramatyczna sytuacja gospodarcza kraju zobowiązuje nas do spojrzenia na sprawy naszych zakładów pracy w szerszym aspekcie. Występujemy nie tylko z pozycji Związku broniącego swoich członków przed pogarszającą się sytuacją materialną, a nawet - perspektywą bezrobocia, lecz - przede wszystkim - powodowani troską o dobro kraju i rolnictwa oraz o rzeczywistą przydatność naszej działalności dla wsi i dla gospodarki żywnościowej.

Mimo wielu podstawowych mankamentów działalności naukowej i wdrożeniowej w naszym kraju poziom nauk rolniczych jest stosunkowo wysoki, co podkreślają opinie wielu kół zagranicznych, w tym również - Ekspertów Banku Światowego. Nie można więc zaprzepaścić ich dorobku zarówno merytorycznego, jak i organizacyjnego, a także - dopuścić do rozproszenia wartościowej kadry. Wysoki poziom fachowy, reprezentowany w środowisku pracowników naukowych rolnictwa, owocuje licznymi kontaktami między narodowymi, co umożliwia dostęp do najnowszych osiągnięć nauki światowej, nawet mimo braku środków dewizowych.

Postęp w naukach rolniczych oddziaływał i oddziałuje pozytywnie na produkcję rolną, jednak w stopniu nieproporcjonalnym do wysiłków nauki i nakładów ponoszonych na nią przez państwo. Przyczyny tego leżą zarówno w sterze organizacji nauki, jak - zwłaszcza - w niedostatkach zaopatrzenia w środki produkcji oraz barierach organizacyjno-społecznych wsi. Wierzymy, że zostaną one usunięte w wyniku podjętego działania przebudowy naszego państwa i gospodarki. W okresie działania praw rynkowych i wynikającego stąd "asania" gospodarki na innowacje ochcielibyśmy wejść przygotowani, aby służyć gospodarce żywnościowej nowoczesnymi, korzystnymi dla producenta rozwiązaniami.

Aby to było możliwe, koniecznym jest:

- zapewnienie w miarę stabilnych źródeł finansowania z uwzględnieniem faktu, że badania rolnicze, dotyczące organizmów żywych, muszą mieć charakter długofalowy. Należałoby przeznaczyć na ten cel środki pochodzące ze skupu produktów rolnych.
- odejście od dotychczasowego trybu planowania i sprawozdawczości z prac badawczych, dostosowanego do instytutów przemysłowych o zupełnie odmiennym przedmiocie i sposobie pracy,
- ustalenie sensownego systemu wykorzystania w praktyce wyników badań, który służyłby rolnictwu indywidualnemu, a dotyczył rozwiązań zarówno szczegółowych, jak i bardziej generalnych, obejmujących organizację produkcji, rozliczenia j.b.r. resortu rolnictwa z wdrożeń tym samym systemem co jednostek przemysłowych jest szczególnie nonsensowne i prowadzi do tworzenia szkodliwej fikcji;
- preferowanie innowacji, rozwiązań środków itp. opracowanych w kraju przed zagranicznymi /obecnie sytuacja jest odwrotna/;
- dokonanie sensownej reorganizacji nauki w resorcie według propozycji, która winna być opracowana przez środowiska naukowe. Koniecznym jest powołanie forum, na którym przedstawiciele nauki rolniczej mogliby wypowiedzieć się w sprawach zarówno nauki, jak i gospodarki żywnościowej. Funkcję taką spełniała ongiś - w ograniczonym zakresie - Rada Naukowo-Techniczna przy Ministrze Rolnictwa, całkowicie pomijana przez kilku ostatnich szefów resortu. Powołanie takiej Rady, której członkostwo zależałoby wyłącznie od kryteriów fachowości, powinno znamionować początek nowego stylu urzędowania w resorcie rolnictwa i gospodarki żywnościowej. (...)

Celem pełniejszego i jaśniejszego przedstawienia naszych wniosków i opinii uważamy za konieczne spotkanie naszych przedstawicieli z Ministrem Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej.

(Oprac. prof. A. Jelinowska - IUNG)

monitor

NSZZ **Solidarność**
KOMISJI ZAKŁADOWEJ W IUNG

WYBORY DO KOMISJI ZAKŁADOWEJ

Protokół

Komisja Wyborcza NSZZ "Solidarność" w składzie:
Przewodniczący - Janusz Grajper
Członkowie: - Krystyna Kraszewska
- Zbigniew Biały
- Zbigniew Mazur
- Włodzimierz Mroczkowski
stwierdza, że w I turze wyborów do Komisji Zakładowej NSZZ "Solidarność" udział wzięło 285 członków Związku, co stanowi 67,1% uprawnionych do głosowania. Głosów ważnych oddano 274, zaś nieważnych 11. Na poszczególnych kandydatów oddano głosów ważnych:

1. Chmielewski Jan	- 214	- 78,1%
2. Deputat Tadeusz	- 261	- 95,2%
3. Dębacz Stanisław	- 108	- 39,4%
4. Gryniwicz Leszek	- 232	- 84,7%
5. Górka Alicja	- 108	- 39,4%
6. Irlik Zofia	- 126	- 46,0%
7. Jelinowska Anna	- 219	- 79,9%
8. Jończyk Krzysztof	- 119	- 43,4%
9. Kęsik Kazimierz	- 163	- 59,5%
10. Klaudel Jadwiga	- 124	- 45,2%
11. Kliza Grażyna	- 56	- 20,4%
12. Komsta Józefa	- 124	- 45,2%
13. Kowalska Anna	- 55	- 20,0%
14. Maliszewska Wanda	- 205	- 74,8%
15. Oroń Bogdan	- 202	- 73,7%
16. Perzyński Andrzej	- 121	- 44,2%
17. Próchniak Anna	- 178	- 64,9%
18. Sadurski Janusz	- 146	- 53,3%
19. Skiba Tadeusz	- 261	- 95,2%
20. Spóz-Paś Wanda	- 175	- 63,9%
21. Szewczyk Marian	- 208	- 75,9%
22. Woź Adam	- 163	- 59,5%
23. Żurek Janusz	- 174	- 63,5%

Kwalifikowaną liczbę głosów /50% + 1/ uzyskali następujący kandydaci:

1. Deputat Tadeusz	- 261
2. Skiba Tadeusz	- 261
3. Gryniwicz Leszek	- 232
4. Jelinowska Anna	- 219
5. Chmielewski Jan	- 214
6. Szewczyk Marian	- 208
7. Maliszewska Wanda	- 205
8. Oroń Bogdan	- 202
9. Próchniak Anna	- 178
10. Spóz-Paś Wanda	- 175
11. Żurek Janusz	- 174
12. Kęsik Kazimierz	- 163
13. Woź Adam	- 163
14. Sadurski Janusz	- 146

W I turze wyborów do Komisji Rewizyjnej udział wzięło 285 członków Związku, co stanowi 67,1% uprawnionych do głosowania. Głosów ważnych - 282, nieważnych - 3. Na poszczególnych kandydatów oddano głosów ważnych:

1. Arczewska Regina	- 117	- 41,5%
2. Berbec Apoloniusz	- 205	- 72,7%
3. Backiel Krystyna	- 110	- 39,0%
4. Jurzysta Marian	- 231	- 81,9%
5. Kwit Apolonia	- 69	- 24,5%

6. Michałkiewicz Maria	- 51	- 18,1%
7. Pacocha Grzegorz	- 160	- 56,7%
8. Tużnik Edward	- 190	- 67,4%
9. Zakrzewski Ryszard	- 124	- 44,0%
10. Zarychta Mariusz	- 123	- 43,6%

Kwalifikowaną liczbę głosów /50% + 1/ uzyskali następujący kandydaci:

1. Jurzysta Marian	- 231
2. Berbec Apoloniusz	- 205
3. Tużnik Edward	- 190
4. Pacocha Grzegorz	- 160

Komisja Wyborcza proponuje przeprowadzenie wyborów uzupełniających do Komisji Rewizyjnej we wrześniu br., łącznie z wyborami Przewodniczącego Komisji Zakładowej.

Puławy, 1989.06.23.

/-/ podpisy członków Komisji

W dniu 29.VI 1989 roku ukonstytuowała się Komisja Zakładowa NSZZ "Solidarność" w IUNG w następującym składzie:

1. Anna Jelinowska	- wiceprzewodnicząca, p.o.przewodnicząca (do wyborów przewodniczącego Komisji)
2. Tadeusz Deputat	- wiceprzewodniczący
3. Leszek Gryniwicz	- sekretarz
4. Marian Szewczyk	- z-ca sekretarza
5. Wanda Spóz-Paś	- skarbnik
6. Janusz Sadurski	- członek Prezydium
7. Jan Chmielewski	- członek Komisji
8. Kazimierz Kęsik	- członek Komisji
9. Wanda Maliszewska	- " "
10. Bogdan Oroń	- " "
11. Anna Próchniak	- " "
12. Tadeusz Skiba	- " "
13. Adam Woź	- " "
14. Janusz Żurek	- " "

Przewodniczącym Komisji Rewizyjnej został Edward Tużnik.

UCHWAŁA nr 1.

Komisja Zakładowa NSZZ "Solidarność" w Instytucie Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa dnia 6 lipca 1989 r. uchwaliła, że załączki statutowe będą wyplacane od dnia 17 IV 1989, tj. od dnia, w którym ponownie zalegalizowano "Solidarność".

Komisja Zakładowa
NSZZ "Solidarność"

Protokół

Komisja Wyborcza NSZZ "Solidarność" w składzie:

1. Zbigniew Mazur
2. Krystyna Kraszewska
3. Zbigniew Biały
4. Włodzimierz Mroczkowski

stwierdza, że w I turze wyborów na Przewodniczącego NSZZ "Solidarność" udział wzięło 285 członków Związku, co stanowi 66,3% uprawnionych do głosowania. Głosów ważnych oddano 283, nieważnych - 2. Na poszczególnych kandydatów oddano głosów ważnych:

1. Anna Jelinowska	- 111	- 39,2%
2. Wanda Spóz-Paś	- 117	- 41,3%
3. Adam Woź	- 54	- 19,1%

cd. str.8

Kwalifikowanej liczby głosów nie uzyskał żaden kandydat.
W wyborach uzupełniających do Komisji Zakładowej udział wzięło 285 członków Związku, co stanowi 66,3% uprawnionych do głosowania.
Głosów ważnych oddano 283, nieważnych zaś - 2.
Na poszczególnych kandydatów oddano głosów ważnych:

1. Józefa Komsta	- 106 - 37,5%
2. Zofia Irlik	- 93 - 32,9
3. Andrzej Perzyński	- 78 - 27,5

Kwalifikowanej liczby głosów nie uzyskał żaden kandydat.

W II turze wyborów do Komisji Rewizyjnej udział wzięło 285 członków Związku, co stanowi 66,3% uprawnionych do głosowania. Głosów ważnych oddano 281, nieważnych - 4.

Na poszczególnych kandydatów oddano głosów ważnych:

1. Ryszard Zakrzewski	- 120
2. Mariusz Zarzycha	- 158

Większość głosów uzyskał Mariusz Zarzycha. Komisja ogłasza II turę wyborów na Przewodniczącego i do Komisji Zakładowej w dniu 5.10.1989 roku

Puławy, dnia 28.09.1989 roku.

/-/- podpisy

Protokół

Komisja Wyborcza NSZZ "Solidarność" w składzie:

1. Zbigniew Mazur
2. Krystyna Kraszewska
3. Zbigniew Biały

stwierdza, że w II turze wyborów na Przewodniczącego NSZZ "Solidarność" udział wzięło 292 członków Związku, co stanowi 68,0% uprawnionych do głosowania. Głosów ważnych oddano 292, nieważnych -.

Na poszczególnych kandydatów oddano głosów ważnych:

1. Anna Jelinowska	- 137
2. Wanda Spoz-Pač	- 152

Większość głosów uzyskała Wanda Spoz-Pač.

W II turze wyborów do Komisji Zakładowej udział wzięło 293 członków Związku, co stanowi 68,0% uprawnionych do głosowania. Głosów ważnych oddano 290, nieważnych - 1.

Na poszczególnych kandydatów oddano głosów ważnych:

1. Józefa Komsta	- 176
2. Zofia Irlik	- 109

Większość głosów ważnych uzyskała Józefa Komsta.

Puławy, dnia 1989.10.05.

/-/- podpisy członków Komisji

ZMIANY W PREZYDIUM KZ

1. Wanda Spoz-Pač	- przewodnicząca
2. Anna Jelinowska	- wiceprzewodnicząca
3. Tadeusz Deputat	- wiceprzewodniczący
4. Leszek Gryńiewicz	- sekretarz
5. Marian Szewczyk	- zastępca sekretarza
6. Jan Chmielewski	- skarbnik
7. Janusz Sadurski	- członek Prezydium

NA FUNDUSZ INICJATYW

Dnia 13 X 1989r. przedstawiciele KZ NSZZ Solidarność w IUNG dokonali wpłaty na Fundusz Inicjatyw Gospodarczych Premiera Rządu w kwocie 1 775 531 zł.

Wszystkim członkom Solidarności, którzy tę akcję wsparli, serdecznie dziękujemy. Wyróżniamy również podziękowanie Osobom, które do naszego związku nie należą, a powyższą akcję poparły.

KZ NSZZ Solidarność w IUNG

UCHWAŁA nr2.

KZ NSZZ "Solidarność" w dniu 16.X 1989r. podjęła uchwałę o stałej prenumeracie 1 egzemplarza "Tygodnika Solidarność". Koszt prenumeraty będzie pokryty ze składek członkowskich.

KZ NSZZ "Solidarność" w IUNG

INFORMACJA

Komisja Zakładowa NSZZ "Solidarność" wita powracającego do pracy w Instytucie dr Jana Nakoniecznego.

Dr Jan Nakonieczny pracował w IUNG od września 1963 r. do końca stycznia 1982 r. na stanowisku adiunkta. Jako aktywny działacz NSZZ "Solidarność" z chwilą wprowadzenia stanu wojennego smutny był ukrywać się, by uniknąć aresztowania, co spowodowało zwolnienie Go z pracy.

Dr Jan Nakonieczny pozostał bez pracy 7,5 roku. Obecnie, po pisemnym zgłoszeniu gotowości powrotu do pracy, Dyrekcja przywróciła dr Jana Nakoniecznego do pracy w Zakładzie Uprawy Roślin Zbożowych.

Puławy, dnia 17 X 1989

KZ NSZZ Solidarność
w IUNG

UCHWAŁA nr3.

W dniu 25 X 1989r. Komisja Zakładowa NSZZ Solidarność podjęła uchwałę o wznowieniu biuletynu "Przeszłość - Przyszłości".

Osobą odpowiedzialną za sprawę redakcji z ramienia Komisji Zakładowej jest Józefa Komsta.

KZ NSZZ Solidarność w IUNG

PRZESZŁOŚĆ - PRZYSZŁOŚCI

Informator NSZZ IUNG

REDAGUJE ZESPÓŁ

Adres redakcji: 24-100 PUŁAWY, ul. Csartoryskich 8,
IUNG Telefon 34-21 wewn.250 Telex 642410

Druk: IUNG Puławy, zam. 298/F/89, nakł. 200, form. A4
DO UŻYTKU WEWNĄTRZNIĄZKOWEGO